

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan nvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po prvem slovenskem katoliškem shodu.

II.

Rekli smo zadnjič, da slovenske narodne stranke niso sodelovale pri prvem katoliškem shodu v Ljubljani. To je negativna stran shoda. Oglejmo pa si sedaj še njegovo pozitivno stran, da nam bode še bolj jasno, kdo je bil ta shod! V tem pogledu smo že rekli, da je bil prvi slovenski katoliški shod — shod politične stranke, zasnovane od knezoškofa Ljubljanskega in živeče od idej „Rimskega Katolika“. Marsikdor, ki se je shoda vdeležil in sodeloval, utegne nam ugovarjati, češ, da on ni pristaš te stranke, da tega zlasti poslej ni, odkar se je na shodu osebno prepričal, kako je s temi rečmi. Naj nas nihče krivo ne umeje! „Kar daje vsaki napravi življenje, to so osebe, — vodstvo“. Tako se je izjavilo na istem tem katoliškem shodu. In kdo je ta shod vodil od prvega začetka do zadnjega konca, kdo naj vodi celo drugi slovenski katoliški shod? Obširnega odgovora na to menda ni treba. Mi v Ljubljani dobro poznamo identiteto oseb, ki so vodile katoliški shod in ki vodijo stranko. Ta stranka ima svoj organ v katoliškem, pred tremi leti ustanovljenem političnem društvu za Kranjsko in po njem deluje sedaj tri leta. Njeni kolovodje, vedno jedni in isti, so nastopali javno na raznih shodih rečenega društva in so se posebno prizadevali, da bi dobili v svoje roke občinski zastop našega stolnega mesta. Pri vsem tem svojem početju so vedeli, da imajo naklonjenost in priznanje prevzvišenega gospoda knezoškofa dra. Missije. Isti možje, isti kolovodje so se tudi združili pripravljati prvi slovenski katoliški shod. To vendar ne more biti golo naključje! Glavni pripravljalni odbor je bil sestavljen od vseh tistih mož posvetnega stanu, katere zadnja tri leta vidimo kot reprezentante in agitatorje nove stranke. Bila je potem v odboru z malimi izjemami vsa višja in nižja Ljubljanska duhovščina, katera vé, da se knezoškof strogo drži izreka: kdor ni z mano, je zoper mene. V tem tesnem okviru jedne in iste stranke so torej na Kranj-

skem ostale priprave za katoliški shod in z uzorno pazljivostjo se je skrbelo, da bi nič, kar k tej stranki ne spada, ne prišlo zraven, znabiti vodo kalit. In „Rimski Katolik“ je tedaj odkritosrčno in naravnost povedal, da po „Narodovi“ milosti shoda ne marajo, da naj „liberalci“ doma ostanejo. „Rimski Katolik“ pa je tist list, ki je že pred dvema leti sprožil misel slovenskega katoliškega shoda, list, kateri uživa posebno milost prevzvišenega knezoškofa dra. Missije in je evangelij novi kranjski stranki, kar dokazujejo mnoge zapupnice kranjske duhovščine. V Gorici sami so gospodje od „Rimskega Katolika“ imeli odbor za katoliški shod v svojih rokah. Tudi to ni bilo golo naključje, ampak taktika jedne in iste stranke. In na shodu samem — kdo je tu „zvonec nosil“? Zopet isti možje, katere poznamo kot kolovodje knezoškofa Missia-Mahničeve stranke! Vsi ti poglobitni kolovodje so zavzemali prva mesta, so bili poročevalci v odsekih, so bili govorniki na slovesnih shodih in odločujoči faktorji. In njih stranka se je kakor rudeča nit vlekla po njih govorih. To se je pokazalo zlasti v odseku za kat. narodno organizacijo, ko je gospod Pavlica v svojem in v imenu doktorja Mahniča nastopil proti državnemu poslancu gospodu Gregorčiču, kateri je hotel braniti narodne stranke. Iz strankarstva se je tudi napadalo vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda in ta grdi napad, ki je za večno omadeževal jedino le prvi slovenski katoliški shod, izviraj je iz gole jeze, da stranka, h kateri pripadajo napadovalci, nima še te družbe, te krasne, narodu v srce zarasle družbe v oblasti, ampak mora gledati, kako v družbinem vodstvu delujeta složno duhovniški in posvetni stan. Lahko rečemo, da, če ne bi poznali voditeljev katoliškemu shodu po imenu, spoznali bi jih po njih napadu na našo šolsko družbo: isti so, ki so nedavno napadli mestno hranilnico Ljubljansko, od narodnih mož ustanovljeni in vzdržani zavod, isti so, ki se za narod delati, to je: narodno stvar zaničevati in narod razdvajati uče iz „Rimskega Katolika“, — identični so z zgoraj označeno stranko! Da je ta stranka popolnem obvladala prvi katoliški shod in da je vse

njegovo tudi njen izključiv produkt, o tem ne more biti dvojbe. Ista stranka se je postavila tudi po vseh svojih veljakh v stalno komisijo za drugi slovenski katoliški shod, kar pričamenik „izvoljencev“.

Velik del zborovalcev, ki so res mislili, da jim bode opraviti z idejalom katoliškega shoda in so, optimisti, res prišli v Ljubljano, bili so torej le stafža jedne stranke, katera se je hotela pokazati v svitu slovenskega katoliškega shoda, katera je hotela biti sankcionovana za vse Slovence. Velik del zborovalcev je to svojo ulogo tudi občutil in se je sramoval takšne uloge, ko je uvidel, komu in čemu naj služi. Ali se jim mari niso morale odpreti oči, če prej ne, gotovo ob usodi Einspielerjevega predloga? Koroški voditelj je predlagal, naj se v resoluciji „protestuje“ zoper sedanjo uredbo koroških šol za Slovence, in res je to „protestujočo“ resolucijo odobril z ogromno večino šolski odsek. Toda takšna resolucija ni smela priti v sklepanje slovesnega shoda, ker je ni dopustil prevzvišeni gospod knezoškof dr. Missia. Poreče se: vladika je bil pokrovitelj shoda. Zborovalci pa so se morali vprašati: čemu potem shod, čemu zborovanje, ako je jeden sam gospod! Ako je to bilo dovoljeno proti zborovalcem na shodu, — kaj vse je moralo biti dovoljeno proti pripravljalnemu odboru? Tudi o tem imamo posebne dokaze. Sedaj naj se pa še reče, da je to bil slovenski katoliški shod, pa da ni bil to le shod politične, knezoškofa Missia-Mahničeve stranke!? Samo ta stranka je ob slovesni assistenci razvila svoj program in tega si hočemo prihodnjič ogledati.

Deželni zbor kranjski.

V Ljubljani, 9. septembra.

Po sv. maši, katero je služil v stolni cerkvi kanonik g. Klun in katere so se udeležili deželni glavar g. Detela, njega namestnik baron Apfaltrern in deželni poslanci, zbrali so se poslanci v redutni dvorani v prvo deželnozbornsko sejo.

Ob 11¹/₄ uri prične deželni glavar Detela zborovanje. Pozdravi gg. poslance in deželnega predsednika g. barona Winklerja, ki naj bi pod-

LISTEK.

Na Savskem bregu.

(Izvirna povest. Spisal Dragomir.)

(Dalje.)

Čolna odplula sta že davno na drugo stran. Nekdo stoji na bregu za vrbovim grmovjem in gleda proti ribarjevi in brodarjevi koči. Bled je. Oko se mu bliska. In nemiren je.

Kdo je to? Lovec Pavle iz Pečnika. „Sedaj sem videl, sedaj sem prepričan, da so zaman moje stopinje za Marico!“ — tako prične sam s seboj govoriti na pol razumljivo. „Ha, kleti Jurič! Kako se jej je dobrikal, a jaz moral sem gledati vse to. Zakaj mu nisem porinil svinčenke v prsi! No, pa saj se niso za njim zaprla zadnja vrata. Jeden se mora umakniti, ti ali jaz! Ne jaz, ampak samo ti. In to takoj. A še preje moram govoriti z Marico.“

Pavle stopi na breg in zakriči: „Hoj vozit! vozit!“

Jurič se prikaže na bregu, skoči v čoln in odrine po Pavleta. Čoln trči na breg. Pavle skoči notri in Jurič odrine od brega.

„Je bilo kaj lova danes?“ vpraša brodar.

„O da, da, izvrsten lov, izvrsten, kakoršnega

bi se ne bil nadejal,“ odvrne Pavel in jezno pogleda Juriča.

„Tako? tako? kaj pa?“ vpraša Jurič začuden.

„Boš kmalu videl.“

Oba molčita. Čoln je pri kraji.

Pavle odide po bregu ne ovrši se, brodar pa gleda za njim z glavo majaje: „Danes ima pa nekaj posebnega.“

Pavle zavije mimo ribičeve koče in izgine v gošči. Ne dalječ od koče pa leže za gost grm in pazno gleda na vsak migljaj v hišici ribičevi.

Zdajci se odpro vrata pri ribičevih in iz veže stopi Marica. „Pa hitro hodi, da pred nočjo domov prideš,“ vpije Grogór iz koče, in Marica odide po cesti proti vasi.

Pavle vzdigne se hitro s svojega skrivališča in se plazi po gošči za Marico. Ko sta že od koče dokaj oddaljena, stopi na cesto in gre za njo.

„Kam pa tako hitro? Postoj no, greva skupaj!“ ogovori jo Pavle.

„Mudi se mi, sicer ne pridem do noči domov,“ odgovori mu deklica in še urneje stopa.

„Saj grem tudi jaz v vas, te pa spremim, če te je strah,“ pravi Pavle in požuri korake, da jo doide.

„Ne, strah me ni in spremljevalca ne potrebujem.“

„Tako, tedaj me ne maraš?“

„Tisto ne pravim, a hodim lahko sama.“

„Jaz sem pa tako težko sam. Marica! Zmerom mi nekoga manka. — Nekoga, ki bi ga tako rad imel za spremljevalca.“

„Pa si ga dobodi.“

„Da, prav rad bi si ga dobil; toda bojim se, če bi me ne hotel spremljati.“

Marica je molčala, zdelo se ji je, kam te besede merijo. Pavle stopi bližje.

„Marica, bodi ti moja spremljevalka. — Moje srce želi le tebe,“ prične lovec tiho nagovarjati deklico.

„Kako te čem jaz spremljati?“

„Ti me nočeš razumeti. Bodi moja in ljubi me, kakor te jaz ljubim!“

„Nikdar, Pavle, nikdar! Pusti me! Meni se mudi,“ zavrne ga in stopa hitreje.

„Grom in peklo! — Nikdar?! Tako mi praviš ti, Marica? Aha, ljubiš pa onega — Juriča, kaj ne?“

„No in kaj potem?“ reče ona hladno.

„Nič, ljubi ga le! Toda on te nikdar ne bo imel. Vedi, nikdar! Zato skrbim jaz.“

Pavle govoril je jezno zadnje besede in izginil v gošči. Marica se ga zboji in steče po cesti, da preje dospe k ljudem.

(Konec prih.)

piral tudi to zasedanje deželnega zbora. Želji, da se skličejo še letos deželni zbori, ustregla je vlada nenadoma hitro. Vsi deželni odbori prišli so vsled tega v precejšnjo zadrego, ker ni bilo moči prirediti vseh potrebnih predlog. V dopisu g. ministerskega predsednika do g. deželnega predsednika poudarja vlada, da bode nadaljevanje zborovanja najbrže meseca decembra. Zdaj naj se torej deželni zbor bavi z najnujnejšimi stvarmi. Deželni odbor v petih mesecih izza zadnjega zasedanja ni mogel izvršiti vseh naročil in sklepov deželnega zbora, ker je gradivo precej obširno. Glede cest in drugih stvari se je izvršilo že mnogo in se še izvršuje. Letno poročilo pa bode deželni odbor predložil v drugi dobi zasedanja. Zdaj se bodo predložili posebno vsi računski zaključki in proračuni in bolj nujne stvari. Poglavitno se bodo obravnavale torej finančne in gospodarske stvari in je pričakovati uspešnega delovanja. Nadaljevala (nemški), pozdravi manjšino, ki se je posebno v gospodarskih vprašanjih z živim zanimanjem udeleževala delovanja zbora. Konča (slovenski), povdarja, da pričnemo zborovanje z Božjo pomočjo, složni v živi ljubezni in zvestobi do presvetlega cesarja, kateremu zakliče: Slava, hoch! Poslanci zakličejo trikrat: Slava, hoch!

Deželni predsednik g. bar. Winkler pozdravi poslance in želi, da bi tudi to zasedanje bilo uspešno in koristno. Isto tako pozdravi v nemškem jeziku manjšino in pravi, da bode vlada pozneje predložila svoje predloge.

Deželni glavar naznani, da so štirje zakoni, sklenjeni v zadnjem zasedanju, dobili najvišje potrjenje. (To smo že naznanili ob svojem času).

Došle prošnje in peticije se izroče dotičnim odsekom.

Poslanec gosp. Pfeifer opravičuje pismeno svojo odsotnost.

Za reditelja volita se po predlogu posl. Murnika poslanca: Krsnik in baron Lichtenberg, za verifikatorja pa poslanca: Stegnar in dr. Schaffer.

Poročila dež. odbora (priloge 1—6) izroče se finančnemu odseku.

Potem volila sta se finančni ter upravni in gospodarski odsek

V finančni odsek so voljeni: gg. Murnik (predsednik), bar. Schwegel (namestnik), dr. Papež, Žitnik, vit. Langer, Hribar, Klun, Luckmann, Šuklje, Višnikar, dr. Vošnjak.

V upravni in gospodarski odsek so voljeni: gg. Kersnik (predsednik), bar. Lichtenberg (namestnik), Langer, Kavčič, Lenarčič, bar. Rechbach, Murnik, Pakiz, dr. Papež, Povše, dr. Tavčar.

Odseka sta se takoj v seji konstituirala in volila gori imenovana predsednika in njih namestnika.

Posl. bar. Apfalter stavi predlog: Naj se pooblasti dež. glavarja, da glede na kratko dobo sedanjega zasedanja sme izročiti došle predloge takoj dotičnim odsekom, ne da bi se zbornici predložili v prvo čitanje. — Predlog se vsprejme brez ugovora.

Seja zaključí se ob 3/4 uri. Prihodnja seja bode v četrtek dne 15. t. m.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. septembra.

Moravski Čehi.

Konservativna stranka mej moravskimi Čehi spoznava vse bolj, da se je položaj po Pražakovem odstopu korenito premenil in da moravskim Čehom ni odprt drug pot, kakor opozicija, v katero že zdavna silijo vsi odločnejši narodni elementi na Moravi. Sredi meseca oktobra sklicala bode konservativna stranka velik shod, da se izreče stranka za principijelno opozicijo in se določijo pogoji za skupno sodelovanje z moravskimi Mladočehi.

Državnozborna volitev na Dunaji.

Ker je razpisana volitev za 1. Dunajski okraj namestu pokojnega dr. Herbsta, mislijo postaviti tudi konservativci in protisemitje svojega posebnega kandidata. Konservativni kandidat je naš rojak gosp. Florijan Hostnik, protisemitski pa Viljem baron Berger. Če levičarji ne bodo podpirali Kronawettra, utegne propasti proti drugemu kandidatu.

Poljaki in levičarji.

Najsrčnejša želja levičarjev, sestaviti s pomočjo poljskega kluba trdno večino, se menda posebno kmalu ne bode izpolnila. K tej sodbi naj upravičuje v poljskem klubu zelo ugledni poslanec grof Piniński. Poročal je namreč v Tarnopolu na

volilskem shodu v svojem in vsega kluba državnozbornem delovanju in izpovedal, da so Poljaki vedno pripravljeni osnovati parlamentarno večino s pomočjo levičarjev in konservativcev, nikdar pa ne samo z levico. Takšna zveza bila bi zoper vse tradicije poljskega kluba in eventualni materialni dobički bi ne bili v nikaki zvezi z moralno škodo. Poljski klub ne sme nikdar priti v principijelno nasprotje z avtonomističnimi člani drž. zbora in levica ne sme nikdar dobiti na vlado več upliva, kakor ga ima klub konservativcev, čeprav ta po številu ni tako močan ko prvi, a je z drugimi frakcijami v boljši zvezi kakor levica. S tem, da je ustopil grof Kuenburg v vlado, prelevila se je ta v koalicijsko ministerstvo, s čimur se je priznalo, da vlada ne stoji več nad strankami. Zato pa ne gre, da bi levica imela hegemonijo, ker bi sicer morali Poljaki in konservativci stopiti v opozicijo. Glede čeških razmer ostali bodo Poljaki nevtralni, ker pristojna končna razsodba o njih deželnemu zboru češkemu.

Gališki Malorusi

bijejo trd boj za svoj narodni obstanek. Minolo soboto prišla je k namestniku grofu Badeniju posebna deputacija ter mu izrazila razne pritožbe in želje. Namestnik vzprejel je te zastopnike tlačnega naroda kaj neprijazno ter jim baje rekel, da je vlada prav zadnji čas storila za Maloruse toliko, da niti ne vé, kaj bi še storiti mogla. Deputacija odšla je povse nezadovoljna, a pri odhodu izrekel je nje vodja Romanczuk, da bodo maloruski poslanci delali vladi v dež. zboru odločno opozicijo.

Vnanje države.

Rusija in Bolgarska.

Dunajski „Fremdenblatt“ priobčil je nastopni entrefilet: Okrožnica gerenta ruskega ministerstva z dne 17(29) avgusta, v kateri je ruska vlada oficijelno izjavila, da so neki dokumenti, o katerih se trdi, da so v zvezi z nekimi ruskimi agenti v inozemstvu in ki so bili priobčeni v bolgarskem listu „Svoboda“ ponarejeni, dostavila se je tudi našemu ministerstvu vnanjih rečij.

Rusija in Francija.

Pariški „Figaro“ poroča, da so se v Chamberju o priliki slavnostij sešli Ribot in Freycinet ter Giers in Mohrenheim in se natančno dogovorili o skupnem delovanju v nekaterih važnejših mejnarodnih vprašanjih, v prvi vrsti glede Egipta in Bolgarske. — „Petit Journal“ naznanja, da se sni-deta Ribot in Giers še meseca oktobra v Cannesu, da se dogovorita tudi o drugih važnih rečeh in določita podrobnosti solidarnemu postopanju.

Kolumbova slavnost.

Včeraj začela se je v Genovi Kolumbova slavnost. V pristanu Genoveškem zbrala se je cela vrsta velikanskih ladij — vse evropske in ameriške države odposlale so oddelke svoje vojne mornarice v Genovo in prav to je nekaj dokaz miroljubnosti vseh držav in simpatij do kralja Umberta.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 8. septembra. [Izv. dopis.] (Kolera in tobačna tovarna Ljubljanska.) Veliko razburjenost vzbudila je v občinstvu notica v „Laibacher Zeitung“ in „Slov. Narodu“, zadevala uvažanje tabaka iz Hamburga mej drugim tudi v Ljubljano. Nalezljive bolezni imajo v obče malo prijateljev. Osebito kolero si pa vsakdo predstavlja kot takó grdo pošast, da se ji izogiba kolikor mogoče. Iz zakuženega kraja mora nehati promet na vse strani. Tudi na Avstrijskem prepovedano je vpeljavanje skoro vseh prometnih stvari iz Hamburga in to po pravici: zdravje prebivalstva je tako važna reč, da se ni smeti z njim igrati, naj tudi trpi posamičnik, naj trpi trgovina v tem ali onem oziru vsled omejenega prometa. To načelo velja za ves privatni promet, omejuje ga brezozirno. Občni blagor to zahteva! To je lepo, to je ne le pravo, a do cela pravno načelo. Da bi pa posamičniki, ki so po njem včasih zadeti, toliko lažje prenašali te udarce, treba bi bilo, da bi tudi vlada z lepim izgledom pokazala, da tudi ni za to, če trpi materialna škoda, kadar gre za zdravje prebivalstva. Naj bi torej tudi ona pustila tabak v tako nevarnem času tam, kjer je in ga ne pripeljavala iz zakuženega Hamburga v naše, do-sedaj, hvala Bogu, še zdrave kraje! Država ne bi smela kot trgovka s tabakom imeti nobene prednosti pred posamičniki, pred drugimi trgovci, — zdravstveno policijski oziri veljajo za vse jednako. Kakor se pa navadnemu trgovcu ne dopušča, da bi dobival blago iz zakuženega kraja tudi ne, ako bi ga dal desinfikovati, tako si ne sme vlada, kateri je res do tega, da si prebivalstvo ohrani drago in ljubo zdravje, dovoljevati v tej zadevi nobene izjeme. Desinfikovanje privatnega blaga bi vladi ne zadoščevalo, ker s tem ni dano zagotovilo, da je zares nevarnost prenosa bolezni radikalno odstranjena in

zahteva se torej, in to po vsej pravici, radikalno sredstvo: omeji, ustavi se promet. Jako težko bi bilo dokazati, in skoro nemogoče, da tabak sam na sebi ne prenaša bolezni. Če bi se pa pripetilo, da se kolera iz Hamburga v Ljubljano preseli, potem bi bilo gotovo dosti taci, ki bi si ne dali vzeti prepričanja, da jo je tabak zanesel. Raje naj bi se torej tabak pustil v Hamburgu in v tako nevarnih časih v obče ne naročal, ako mora preko zakuženih krajev. Saj ni take sile zanj. Saj ima vendar vlada kot dober in previden trgovec veliko izdelanega in neizdelanega blaga v rezervi in je bode gotovo jako lahko počakati toliko časa, da se sme novo blago dobivati brez nevarnosti za zdravje prebivalstva. Ko bi ne bilo pri nas državnega monopola za izdelovanje tabaka in smodk in bi bilo to privatni industriji prepuščeno, kakor n. pr. na Nemškem, gotovo bi bila vlada tudi že prepovedala vpeljavanje tobačnih listov skozi zakužene kraje in gotovo in po pravici bi z vso strogostjo gledala na to, da se ta prepoved ne prestopi in bi ne pomagal tudi noben ugovor ali pa zagotovilo, da se bode ambalaža desinfikovala ali uničila. — Upamo, da ta naš glas ne bode ostal glas upijočega v puščavi, saj se vendar združuje z njim glas občinstva, ki se boji za svoje zdravje. Oziri na to pa naj bodo tudi vladi višji, nego trgovinski materialni oziri!

Prvi slovenski katoliški shod v Ljubljani.

V Ljubljani, 9. septembra.

Poročila o kat. shodu v našem listu se razlikujejo od poročil v „Slovenici“. Ker „Slovenec“ sam priznava, da je njegovo poročilo o seji šolskega odseka, v katerem je bilo napadeno vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda, nedostatno, potem nam ni treba dokazovati, da so naša poročila resnična. Kako to, da uprav „Slovenec“, ki je glede kat. shoda zmirom lahko zajemal iz prvega vira, prinaša nedostatna poročila, to nam pojasnjuje nastopni, danes nam doposlani dopis:

„Slovenec“ je imel na razpolago uradni zapisnik gospoda profesorja Komljanca, kjer stoji po resnici pisano, kar se je govorilo v šolskem odseku. A tega uradnega poročila „Slovenec“ ni hotel porabiti, ali vsaj oskubil je je skelečih resnic, ter se raje skljuje na dr. Šušteršiča, kakor na poročilo, ki je bilo spisano med govori od katoliškega duhovna in učitelja vere. Pa jim duhovni gospod profesor Komljanec vendar ne bode tudi dišal po liberalizmu, ker je veren in naroden. Iz onega zapisnika je razvidno, da se je prepir vnel zaradi tega, ker nekateri „katoličani“ hočejo dati družbi sv. Cirila in Metoda drugačen namen, kakor ga ima po pravilih, namreč ne podpirati „umirajočih“ ob periferiji Slovenije, ampak sezidati katoliško semenišče v Ljubljani. Ker je gospod Koblar krepko zagovarjal tudi prvo, nastal je proti njemu hrup od strani Mahničanov — znanih „tudinardnjakov“.

Doposlali so se nam nastopni telegrami:

Trst, 7. septembra. — Podpisani vabimo napadovalec družbe sv. Cirila in Metoda, naj pride v Trst delat propagando svoji in sodrugov ideji. Tu dobi dovolj posla in prepričal se bode, kdo so pravi liberalci in brezverci. Protestujemo in zaničujemo Anti-Cirilo-Metodijce. Slava prečastnemu Svetcu in prečastitemu Koblarju za možato obrambo naše svete reči, katera je nam mejnikom živo potrebna!

Zelen, Cokelj, Jajčič, Mikota, Janša, Počkaj, Colja, Ipavc, Krajcar, Perhanc, Urdič, Kravos, Kolman, Dekleva, Gulin, Sosic, Kvas.

Stari trg pri Loži, 8. septembra. — Slava prvoborniku naroda slovenskega gospodu Luki Svetcu in iskrenemu zagovorniku gospodu kuratu Koblarju! Proč s hinavci! Odločni, zavedni bodimo v boju za svetlinje naroda!

Franjo Peče

v imenu Loških in Starotrških rodoljubov.

Žužemberk, 8. septembra. — Živel starosta in osiveli prvobornik narodnostne ideje Luka Svetec! Živel neustrašeni zagovornik družbe sv. Cirila in Metoda Koblar, živel nje iskrena in prava zastopnika prof. Zupau in Žlogar. Naše zaničevanje neizkušenim, mladim rušiteljem miru in uničevalcem slovenske narodnosti!

Bralno društvo v Žužemberku.

Sežana, 8. septembra. V odgovor k neanovanim napadom na družbo sv. Cirila in Metoda snuje se tukaj ženska podružnica.

Iz odseka za socialne reči.

(Konec.)

V naše poročilo iz tega odseka urinila se je neljuba pomota. Resolucije, o katerih je poročal g. Žitnik, slóvejo:

1. Ker konkurenca, glavno načelo sedanje produkcije, ovira ugodno rešitev delavskega vprašanja, smatra prvi slovenski katoliški shod za potrebno, da se ta konkurenca od zvonaj omeji z mejnarodnimi pogodbami in primernimi zaščitnimi carinami, doma pa z uredbo domače produkcije; v ta namen naj se a) napravi prava razmera mej produkcijo in potrebo; b) zabrani posameznikom monopol produkcije; c) prepreči nepravilno izkoriščevanje delavskih močij; d) zagotovi delavcem stalno delo in upanje do boljše plače; e) kolikor mogoče odstrani ženske iz tovarn; f) delavci, njihove vdove in sirote primerno preskrbe za starost in slučaj bolezni.

2. Nova industrijska podjetja naj bi se postavno dovoljevala pod naslednjimi pogoji: a) Da sta podjetnik in poslovodja poštena in izvedena; b) da je obstanek podjetja zagotovljen in delavci torej niso v nevarnosti, prej ali slej zgubiti delo in plačilo.

3. Maksimalna delavna doba naj se pri posameznih industrijskih podjetjih skrči.

4. Delavcem naj se zagotovi pravica, da iz svoje srede volijo zastopnike v sonadzorstvo pri izvrševanju zakonov v varstvo delavcev.

5. Pri vseh večjih podjetjih naj se ustanoví razsodišča iz večšakov.

6. Ponočno delo v tovarnah naj se za ženske popolnoma prepove, za moške pa kolikor mogoče omeji.

7. V varstvo nevarnosti naj se delavci v tovarnah kolikor mogoče ločijo po spolu.

8. Z ozirom na to, da se med delavci vedno bolj širi cerkvenemu in državnemu redu nevarna agitacija, izreka prvi slovenski katoliški shod svoje prepričanje, da se mora delavski stan s primernimi sredstvi zopet pridobiti za krščanski red. V ta namen naj bi se snovala katoliška delavska društva ter mej delavci razširjali dobri in poučni spisi o socialnem gibanju.

9. Slednjič je skrbeti za to, da bode obrtniški nadzornik, kadar pride nadzorovat tovarne, z dotičnimi delavci govoril sam, a ne vpričo kakega drugega uradnika, ker le tako, ako delavci z nadzorniki govoré prosto in brez strahu, pride se na sled marsičemu, kar treba predugačiti ali odpraviti.

O resolucijah, katere so bile uvrščene v zadnjem našem poročilu, poročal je v popoldanski seji g. Andrej Kalan jako obširno in je priporočal v vzprejem.

Gosp. Regali pravi, da resolucije sicer niso uzor, a vendar jih toplo priporoča, ker bi bilo obrtnikom izdatno pomagano, če se uresničijo. Govornik kritikuje posebno ostro delovanje obrtnih nadzornikov, češ, da imajo sicer do 8000 gld. plače, da pa za obrtnike doslej še niso storili nič koristnega. Obrtniki potrebujejo izdatne pomoči, ker jim sicer ni obstanka in bodo tudi v bodoče še vedno primorani seliti se v Ameriko.

Nasvetovane resolucije se na to vzprejmejo brez druge debate.

O nedeljskem počitku govoril je g. o. Kalist Medic povdarjajoč njega pomen z verskega in sploh človeškega stališča in priporočujoč nastopne resolucije:

Prvi slovenski katoliški shod izjavlja, da treba spopolniti sedaj veljavne odredbe glede na nedeljski počitek, oziroma preurediti, ker take, kakor so zdaj, nikakor ne zadostujejo v verskem, pravem, gmotnem in zdravstvenem oziru. Le če se postavno uvede nedeljski počitek in vestno izpolnuje povsod, kjer še ne obstoji, ali je le na papirju, nadejati se je tudi, da se bodo jele posvečevati nedelje in prazniki. — V to svrhu naj se:

1. Kar najpreje omeji ob nedeljah in praznikih trgovina, kakor tudi vsako obrtovanje, katero ni neogibno potrebno.

2. Preiskujejo in pretresajo naj se velikim obrtnikom toli radodarno podeljene izjeme od zakona o nedeljskem počitku.

3. Zagotovi naj se nedeljski počitek uradnikom in službujočim pri železnicah in drugih prometnih zavodih.

4. Prepove naj se brezpogojno prodaja žganja od sobotnih popoldanskih ur do ponedeljka zjutraj.

5. Državni in drugi uradniki naj se oproste ob nedeljah vsakerega posla, ki ni neogibno potreben.

6. V kolikor je delo ob nedeljah dovoljeno, skrbé naj obrtniki, kar najbolje morejo, da se delavci primerno vrste, da bode vsakrta delal le slednjo drugo ali tretjo nedeljo, ali pa le pol dne.

Ker se v debati nihče ni oglasil za besedo, dal je predsednik resolucije na glasovanje. Odsek jih je vzprejel jednoglasno.

Po izvršenem glasovanju nasvetuje še g. Matija Koren, naj se doda resolucijam pristavek, da je pleane veselice kolikor moči ovirati, ker škodujejo nedeljskemu počitku, predsednik pa zahvali zborovalce za mnogobrojno udeležbo in zaključi sejo.

Domače stvari.

— (Naučnega ministra naklonjenost do slovenskih srednjih šol.) Že meseca julija oglasilo se je za prvi razred slovenske male gimnazije Ljubljanske nad 140 učencev, tako da bodeta oba oddelka tega razreda prenapolnjena. Z ozirom na to, da se tudi meseca septembra še oglašajo dijaki za vzprejem, prosilo je gimnazijsko ravnateljstvo dovoljenja, otvoriti nov paralelni razred in dež. šolski svet, uvažuje potrebo takega razreda, priporočal je to prošnjo kar najtopleje pri naučnem ministerstvu. A naučni minister Gautsch ni hotel zamuditi lepe prilike, pokazati svojo naklonjenost do slovenskih šol in je to prošnjo odbil. Prva posledica tega ministerskega ukrepa je, da mnogi dijaki ne bodo mogli ustopiti v srednjo šolo, kajti za slov. paralelko na veliki gimnaziji oglasilo se je tudi že toliko dijakov, da bode moči vzprejeti le še malo kôga. Ta naredba ministra barona Gautscha, ki je vzel nam gimnazij v Kranji in sedaj tudi v Ljubljani zapira naši ukaželjni mladini duri na slovenski gimnazij, pride — tako upamo — v deželni in državnem zboru v razgovor in tedaj imeli bomo priliko, povedati kaj več.

— (Osobne vesti.) Tržaškega višjega sodišča svetnik g. dr. Pavel Monti imenovan je predsednikom deželnega sodišča v Trstu. — Prof. g. R. Čuček v Kopru vpokojen je na svojo prošnjo. — Ravnatelj velike gimnazije v Gopciu, gosp. Martin Seneković in ravnatelj velike realne gimnazije v Rakovcu g. Viktor Lipež, oba štajerska Slovenca, stopila sta v pokoj. — Davčni nadzornik g. Jožef Hutter v Litiji dobil je o priliki svojega umirovljenja naslov in čin višjega davčnega nadzornika. — Primarij v deželni bolnici v Ljubljani, g. dr. Jos. Dornig, imenovan je ravnateljem deželnih zdravilišč v Solnogradu.

— (K Sokolovemu izletu na Jesenice.) Za udeležence posebnega vlaka iz Podnarta in Lesca se je doseglo, da se lahko posebnega vlaka udeleže za navadno ceno (40 kr. tja in nazaj), samo treba naznaniti udeležbo, prireditelju vlaka in vožne listke pri njem naročiti. Tekmovalne telovadbe v Jesenicah udeležili se bodo, kakor se nam poroča, sledeči člani Sokola: gg. Čamerlik, Dolničar, Francheti, Gorečan, Jensko, Kavčič, Kristan, Kukla, Pirnat, Sajovic, Škof, Vernik. Vsi imenovani udeleže se tudi borbe. — Opozarjamo še enkrat vse narodne kroge na ta velevažni izlet. Da se vidimo v nedeljo v Jesenicah!

— (Slovensko ferijalno društvo „Sava“) priredi v nedeljo 11. t. m. v zvezi z narodno veselico čitalnice Ormoške okrožni dijaški shod v Ormožu ter vabi g. akademike in abiturijente. Shod bode ob 2. uri popoldne v prostorih g. Kapusa v hotelu „pri Solcu“. Veselica na vrtu prične se ob 5. uri popoldne in sodeluje tudi godba iz Ptujca.

— („Narodna šola.“) V torek zvečer vršil se je v telovadnici mestne šole na Cojzovi cesti letni občni zbor društva „Narodna šola“. Predsednik g. Srečko Stegnar pozdravil je zborovalce in oziraje se na dvajsetletno delovanje tega društva povdarjal njega pomen in zasluge za narodno šolstvo na Kranjskem. V minolem letu upisanih je bilo mej društvenike 124 šol in 51 učiteljev, a pristopilo je 39 ustanovnikov, kateri so založili svoto 715 gld., dočim so znašali podporni doneski 672 gld. Vseh izdatkov je bilo 1575 gld. 14 kr. — V društveni odbor so bili izvoljeni gg.: Cepuder Jožef (tajnik), Močnik Matevž, Praprotnik Andrej, Praprotnik Fran, Raktelj Fran (namestnik), Stegnar Srečko (načelnik), Dimnik Jakob (blagajnik), Podkrajšek Hinko in Borštnik Janez. Za računske pregledovalce so bili izvoljeni per acclamationem gg. Kokalj Fran, Krulec Janez in Klinar Fran. — Odbor je v dobrih rokah in gotovo bode „Narodna šola“ tudi to leto mnogo storila v korist narodnega šolstva.

— (Dve ženski podružnici sv. Cirila in Metoda) sesnujeta sedaj: jedna, kakor se nam brzojavlja, v Sežani, a druga v Logatci. Glede Logaške se nam posebe piše iz Logatca: Kdo bi si bil mislil, da bode dr. Šušteršič deloval za se-

danjo družbo sv. Cirila in Metoda — in vendar je tako. Po prizadevanji gospe Marije Gruntar, soproge g. notarja v Logatcu, ustanovi se za Logaško okolico ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda ter bode prvi občni zbor dne 11. septembra popoldne v Gorenjem Logatcu. — Nesramno napadanje na družbo samo, zlasti pa na velezaslužnega moža, g. L. Svetca, razžalilo je vsacega, še tako mlačnega Slovenca, vsacega pravico ljubečega moža — in sedaj se k novoustanovljeni podružnici oglašajo kar po vrsti gospe. In prav je, naj s tem pokažejo, kako da tudi one čutijo, kako cenijo pravo zaslugo, pravo delovanje, prave može. Kako da sodi tukajšnje razumništvo o Mahničancih ter o njihovem delovanju, opišem najlažje z jedno besedico — besedico patra Greuterja!

— (Velik gozdni požar) na Storžiču pri Kranji, o katerem smo poročali v sredo, bil je res strahovit. Gosp. Franjo Steinbauer c. kr. gozdar (in ne gozdni čuvaj, kakor je bilo pomotoma rečeno) trudil se je s štirimi orožniki 4 dni, pogasiti ogenj. Neutrudni ti gasilci se tri dni niso premaknili z mesta, a bili so ves čas v smrtni nevarnosti, ker je razstrmi rob letelo nanje razbeljeno skalovje in kamenje. Dva orožnika sta bila tudi ranjena. Tudi zemlja je po nekod gorela, vode je mankalo, kmetje pa so vsled nevarnosti večinoma odšli.

— (Javna tombola.) Gasilno društvo v Zagorji na Pivki priredi dne 11. t. m. t. j. v nedeljo ob 4. p. p. na korist svoje blagajne veliko javno tombolo z mnogovrstnimi in zanimivimi dobitki. Tako je za tombolo namenjena lepa telica, za terno krašk koštrun, zabojček refoška itd. Zanimanje za tombolo je občno in so razni notranjski pevci obljubili svoje sodelovanje. Razven tega bo skrbela dobra godba za dovoljno zabavo in lep ples, ki ga bo aranziralo priljubljeno društvo — gotovo vsem gostom v zadovoljnost. — Nar. čitalnice, bralaa in gasilna društva vabijo se s tem k mnogobrojni udeležbi.

— (Občinske volitve.) Dne 20. septembra bodo v Slatini občinske volitve. Borba bode huda, a če pridejo vsi slovenski možje na volišče in če bodo storili svojo dolžnost, je zmaga gotova. Upati je, da se napor ne bo izjalovil, saj je nemškutarska stranka s svojim županom Ogrisegom, katerega je nedavno popisal „Slov. Narod“, zavozila občinsko upravo tako, da ni ž njo nihče zadovoljen.

— (Mariborsko gimnazijsko poslopje) se bode v nedeljo dne 18. t. m. svečano blagoslovilo in otvorilo.

— (Detomor.) V Dragotincih pri Gorenji Radgoni povila je oženjena posestnica Ana Hrvat dne 15. avgusta otroka, ga zadušila in pokopala v bližnjem gozdu baje iz strahu pred možem, ki ni bil oče tega otroka. Stvar je prišla na dan in minoli teden izročili so brezsrčno mater sodišču v Gorenji Radgoni.

— (Stekel pès) popadel je dne 3. t. m. v Kozjem nekega godca, ko je ležal na odprtem skednju, in dva otroka. Psa pobili so še tisti dan v Št. Petru.

— (Najdeni stari novci.) V nekem vinogradu blizu Ljutomeru našli so več srebrnih novcev, večinoma iz časov Beneške republike. Na novcih so podobe dožev Andr. Gritti, Peter Laudo in Peter Loredano iz leta 1522—1570.

— (Gozd.) Iz državnih sadišč štajerskih dobiti je to jesen do 40.000 gozdnih sadik, posebuo smrečic, jasenov, belih in črnih borov, javorov, lip in orehov in sicer je dobe manj premožni posestniki brez plačila, drugi pa za primerno plačilo. Prošnje vložit je do 1. oktobra 1892 pri c. kr. deželnem gozdnem nadzorniku v Gradcu.

— (V slovenski šoli pri sv. Jakobu v Trstu) se bode ustanovila v prvem razredu paralelka. Zatorej bode možno vsprejeti večje število učencev nego lani, na kar se opozarjajo slovenski roditelji. Vpisovanje se bode vršilo od dne 10. t. m. naprej, pouk prične se dne 15. t. m.

— (Veselica v praznovanje desetletnice blagoslovljenja zastave delavskega podpornega društva v Trstu) bode se vršila v nedeljo 11. t. m. po že objavljenem programu. Preteklo nedeljo vršil se je zaradi neugodnega vremena samo jutranji del slavnosti in to prav slovesno. Občinstva je bilo prav mnogo, kar je dokaz, da je zanimanje za društvo živahno. Popoldanska veselica pa se je morala odložiti.

— (Kontrolni shodi v Trstu) bodo za vojske cesarske mornarice dne 2. in 3. oktobra,

za rezerviste pehote dne 4. in 5. in za vse druge dne 6. oktobra. Dopolnilni shodi bodo 10.—13. novembra. Vsi shodi vrše se v vojašnici c. kr. morarice.

— (Občinske volitve v Istri.) Pri občinskih volitvah v Vižinadi in v Oprtlju (Portole) v Istri propadli so Hrvatje v vseh treh volilskih razredih. Lahonom pomagala je do zmage največ gmotna odvisnost hrvatskih kmetov.

— (Zagrebaški župan) Občinski svet Zagrebški volil je sekcijnega svetnika Mošinskega županom. Člani opozicije oddali so prazne glasovnice.

— (Iz domačih zdravilišč) Do dne 27. avgusta prišlo je v Varaždinske toplice 634 strank ali 2365 oseb. — Do dne 29. avgusta prišlo je v Rimske toplice 467 strank ali 1007 oseb.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 9. septembra. Vsi deželni zbori otvorili so se danes s Slava-klici na cesarja. — Taaffe se povrnil včeraj iz Nalžova.

Praga 9. septembra. V deželnem zboru interpelovali Staročehi z ozirom na dogodbe v Libercah radi varstva narodnih manjšin. Herold nasvetoval glede ustanovitve okrajnega sodišča v Toplicah, naj dež. zbor v posebni resoluciji zahteva razveljavljenja dotične ministerske naredbe.

P. n. bratje Sokoli!

Niže podpisani odbor usoja se še tem potom vabiti Vas najuljudneje na izlet v Jesenice ter prositi polnoštevilne udeležbe. Pokažimo slovenskemu svetu, da Sokolstvo navzlic vsem mahinacijam krepko živi in deluje! Zbirališče je ob 1/2 6. uri zjutraj na južnem kolodvoru.

Na zdar!

Odbor „Ljubljanskega Sokola“.

Listnica uredništva.

Gosp. dopisniku s Tolminskega: Komenskega slavnost v Tolminu je bila 16. avgusta. Če bi šele sedaj priobčili: naš dnevnik Vaš popis, to bi bilo vender malo prekasno.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 7. septembra.

V Pragi: 69, 66, 50, 12, 68.

Tuji:

8. septembra.

Pri **Malič**: Braun, Winterholler, Sinek, Schnabl Distler z Dunaja. — Bakarini, Klinger iz Trsta. — Urban iz Tržiča. — Vitez pl. Langer iz Rudolfovega. — Višni-
kar iz Ribnice. — Pri iz Celovca.

Pri **Stonu**: Dr. Posch, Bierbaum, Dr. Hauser, Poh, Böckl, Hess, Sembrok, Umlauf iz Celovca. — Reichman, Singer, Fried, Bernbacher z Dunaja. — Kohn, Taus-
sig iz Budimpešte. — Eras, Jaklicht iz Trsta. — Sonnen-
berg, Kokalj, Hentke iz Zagreba. — Pl. Sivkovich iz Go-
rice. — Pischek iz Ljubljane.

Tržne cene v Ljubljani

dne 7. septembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 20	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež,	5 04	Surovo maslo,	— 80
Ječmen,	4 23	Jajce, jedno :	— 24
Oros,	2 52	Mleko, liter	— 10
Ajda,	6 04	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	5 04	Telečje	— 58
Koruza,	4 40	Svinjsko	— 64
Krompir,	3 03	Koštrunovo	— 35
Leča,	10 —	Pišanec.	— 35
Grah,	10 —	Golob	— 16
Fižol,	8 —	Seno, 100 kilo	1 69
Maslo, kgr.	— 90	Slama,	1 60
Mast,	— 68	Drva trda, 4 metr.	7 50
Špeh frišen	— 58	„ mehka, 4	5 —

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- sovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
7. sept.	7. zjutraj	735.3 mm.	12.0° C	brezv.	obl.	2.60 mm.
	2. popol.	736.0 mm.	13.2° C	sl. svz.	dež.	
	9. zvečer	735.7 mm.	12.8° C	sl. svz.	obl.	dežja.
8. sept.	7. zjutraj	735.1 mm.	12.2° C	brezv.	megla	9.50 mm.
	2. popol.	736.0 mm.	19.8° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	733.0 mm.	14.2° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 12.7° in 15.4°, za 2.8° in 1.0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 9. septembra t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	96.75	—	96.70
Srebrna renta	96.40	—	96.40
Zlata renta	115.75	—	115.45
5% marčna renta	100.50	—	100.40
Akcije narodne banke	996. —	—	994. —
Kreditne akcije	315.27	—	314.75
London	119.75	—	119.75
Srebro	—	—	—
Napol.	9.50 1/2	—	9.50 1/2
C. kr. cekini	5.69	—	5.69
Nemške marke	58.67 1/2	—	58.70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld.	250 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	185	50
Ogerska zlata renta 4 1/2	—	112	20
Ogerska papirna renta 5%	—	100	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	189	—
Rudolfove srečke	10	25	10
Akcije anglo-avstr. banke	120	152	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	237	—

Dr. Friderika Lengiel-a Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, očijo se že drugi dan nesnatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rdečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50. (22—17)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejša in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkoczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema W. Henn, Dunaj, X.

MAGGIJEVA zabela za juhe

pomnoži izredno ukus juhe. Dobiva se v steklenicah po 45 kr. pri Karolu C. Holzer-ju. (785—12)

Več sto mernikov lepega brinja

proda (1010—1)

Alozij Domicelj

v Zagorji na Pivki pri Sv. Petru.

V najem se odda v januarju 1893

že nad 50 let obstoječa

prodajalnica na Raki

nasproti farne cerkve. Tudi se lahko dobi stanovanje v hiši, kjer je prodajalnica. — Natančneje se izve pri lastnici vdovi Mariji Vehovec na Raki. (1011—1)

Čvrstega dečka

vsprejemem takej v svojo prodajalnico z mešanim blagom. Dotičnik mora imeti vsaj pet razredov ljudske šole. — Ponudbe pošljejo naj se direktno na-me.

(1012—1)

Stefan Lapajne v Idriji.

Nov mlin

v Radečah s 4 tečaji in stopami, s hišo za stanovanje in z več drugimi poslopji, vrtom in njivo, se v najem dá ali proda.

Poizvedeti pri Janezu Plazer-ju v Radečah pri Zidanem mostu. (1003—2)

J. C. Juvančič

trgovec z vinom

v Šiški pri Ljubljani

priporoča (1009—1)

veliko zalogo raznovrstnega
italijanskega vina.

Poskušnje od 100 litrov više. Kdor ima lastno posodo, blagovoli naj jo poslati. Kupujejo in prodajajo se tudi zdravi vinski sodi od 56 litrov počeni do 100 hektolitrov in više, kakor tudi prazne steklenice raznih vrst.

Štajerska deželna Rogaška kiselina. Tempeljska in Styrijska slatina.

Sveža polnitev v novozgrajenem polnilnem rovu od neposrednega dotoka iz vrelca. c (478—6)

Te glavberjevosolne kiseline, katere ni samo iz-
borno sredstvo proti boleznim prebavnih organov,
nego tudi jako prijetna hladilna pijača, ni
zamenjati z drugimi kiselinami, katere
se prodajajo pod imenom „Rogaško“.

Dobiva se pri slatinarstvu v Rogatu in na Sla-
tini in pri glavnih založnikih v Ljubljani:
Mihaelu Kastnerju in Morica Wagnerju
vdovi, kakor tudi v vseh prodajalnicah mine-
ralnih vód, v specerijskih prodajalnicah in dro-
guerijah, ki so na dobrem glasu.

RAZPRODAJA

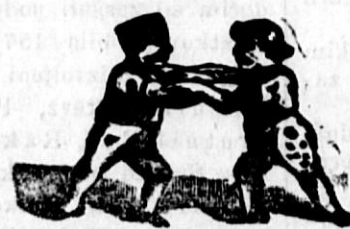
konfekcijske zaloge za gospode in gospe

ki sva jo prevzela od M. Neumann-a (934—7)

po jako znižani ceni.

GRIČAR & MEJAČ.

V nedeljo, dne 11. t. m., zadnji dan!
NOVO!

Zanimiva in zabavna

je moja tukaj prvič na prodajo izložena igrača

borilca.

Dva smešna dečka, trdno narejena, oblečena kot herkula, borita se, držeč se za roke, da kaj smešnejšega še ni bilo videti. To se lahko in gotovo izvršuje brez vsakeršne priprave, tako da more tudi najmanjši otrok sam oživiti igračo. Ako hočete sebi in svojim otrokom narediti veselje, prosim, počastite me s svojim obiskom. Ta igrača vzprejeta je bila povsod z največjim odobravanjem.

Cena paru 50, 60 kr., boljše vrste iz papir-maché 1 gld. in 1 gld. 20 kr., iz stinjenega papirja prve vrste 1 gld. 50 kr. in 2 gld., večji komadi 3 gld.

Prodajalo se bode le malo časa v Tonhalle.

Ad. Rissmann,

lastnik mnogih častnih diplom.

(883—32)